

 Sud Bosne i Hercegovine
 Суд Босне и Херцеговине

06-07-2020				
Чланови вјећа	Заступник председника	Представник државе	Представник општине	Представник посредника

Broj: S1 3 U 031099 19 U
 Sarajevo, 16.06.2020.godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Branimira Orašanina, kao predsjednik vijeća, Jadranke Brenjo i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Institut za vode d.o.o. Bijeljina, ulica Miloša Obilića 51, kojeg zastupa advokat Dražen Nikolić iz Bijeljine, ulica Svetog Save broj 70, protiv rješenja broj: JN2-07-1-577-11/18 od 27.09.2018.godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Banja Luka, ulica Jovana Dučića 23/1, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 16.06.2020.godine, donio je sljedeću:

PRESUDA

Tužba se uvažava, poništava se osporeno rješenje i predmet vraća tuženom na ponovno odlučivanje.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 977,50KM u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Образложење

Osporenim rješenjem uvažena je žalba ponuđača Mont-Gradnja d.o.o. Ugljevik broj i datum naveden uvodu, izjavljena protiv Odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača, ugovornog organa, Republika Srpska JU Vode Srpske, Bijeljina od 31.07.2018.godine i poništeni su Tenderski dokument broj: 12/8.02.2-1756-1/18 od 16.03.2018.godine u cijelosti i sve radnje proistekle iz njega. Uvažen je zahtjev žalitelja za povrat naknade troškova pokretanja žalbenog postupka u iznosu od 5.000,00KM. Uvažen je zahtjev za naknadu troškova za rad advokata u iznosu od 525,00KM i naloženo ugovornom organu da isplati te troškove u roku od 15 dana od dana izvršnosti rješenja.

Protiv osporenog rješenja tužitelj je blagovremeno podnesenom tužbom pokrenuo upravni spor, zbogpovrede pravila postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Tužbom

ukazuje da tuženi u konkretnom slučaju nije ispoštovao zakonom utvrđenu proceduru jer žalbu žalitelja nije dostavila na izjašnjenje svim strankama u postupku niti su dostavljeni svi spisi predmeta i izjašnjenja kako je to propisano u odredbi člana 94. stav 3. Zakona o javnim nabavkama BiH. Osim toga, tužena je probila rok za rješavanje po žalbi žalitelja kako je to propisano u odredbi člana 111. 11). i 12). jer je imala rok od 30 dana da donese odluku. Dalje ističe da je obzirom na hronologiju konkretnog postupka očigledno da je tužena u više navrata, postupajući po prethodnim žalbama mogla poništiti cijeli postupak po službenoj dužnosti pa se postavlja pitanje zašto to nije uradila prije. U obrazloženju osporenog rješenja se ne navodi ni jedna odredba zakona koja je povrijeđena u konkretnom postupku. Tužbom ukazuje i da žalitelj Mont gradnja nema aktivnu legitimaciju, u smislu člana 97. Zakona o javnim nabavkama BiH, jer ničim nije dokazao da je preuzeo tenderski dokument kako bi dostavio ponudu i zaključio ugovor nego samo iz razloga da bi izvršio uvid u ponudu izabranog ponuđača i izjavio žalbu. Za žalitelja se, po mišljenju tužitelja, ne bi moglo pretpostaviti da bi dobio ugovor ni da bi mogao pretrpjeti štetu obzirom da nije dostavio dokumente u smislu člana 45., 50. i 52. Zakona o javnim nabavkama BiH, odnosno dokaze da ispunjava uslove za tehničku i profesionalnu sposobnost. Tužitelj smatra da je i tuženi, odlučujući po žalbi morao zahtijevati original ponudu tužitelja a ne odlučiti na osnovu kopije ponude koji je dostavio ugovorni organ. Očito je da su žalbeni navodi usmjereni samo na pobijanje ponude tužitelja. Nije sporno da je tužitelj vršio ispravku u svojoj ponudi u Aneksu 2, i to ispravku datuma i podebljanje cijene dok je na strani 3 ponude Obrasca za cijenu izvršio boldirao. Međutim, to nije ispravka niti je zabranjeno u skladu sa zakonom. Dakle tužitelj smatra da se ponuda ne može odbiti samo iz tog razloga jer je vršeno podebljanje što znači da je ponuda tužitelja prihvatljiva. U konačnici, podebljanje je vršeno u Aneksu 2 a ne Aneksu 3. Obrasca za cijenu ponude. Stoga tužitelj predlaže da sud donese presudu kojom će sam riješiti upravnu stvar ili da tužbu uvaži i poništi osporeno rješenje i naloži tuženom da donese odgovarajuću odluku. Tužitelj predlaže da mu tuženi naknadi troškove upravnog spora u iznosu od 877,50KM.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana. Zainteresirana lica, uredno obaviješteni, nisu dostavili izjašnjenje na tužbu.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Iz podataka spisa predmeta i obrazloženja osporenog rješenja proizilazi da je konačnom odlukom tuženog uvažena žalba ponuđača Mont-Gradnja d.o.o. Ugljevik broj: 24-08/18 od 10.08.2018.godine, izjavljena protiv Odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača, ugovornog organa, Republika Srpska JU Vode Srpske, Bijeljina od 31.07.2018.godine. Poništen je Tenderski dokument broj: 12/8.02.2-1756-1/18 od 16.03.2018.godine u cijelosti i sve radnje proistekle iz njega. Tuženi je ocijenio da je žalitelj Mont gradnja osnovano u žalbi prigovarao da ponuda tužitelja nije sačinjena u skladu sa zakonom odnosno u skladu sa tenderskim dokumentom. Ovo iz razloga jer je tužitelj vršio dopune i isprave svoje ponude u Obrascu za cijenu ponude Aneks 2 na strani 5 a isprave nije potpisao ni ovjerio. Navedeno postupanje tužitelja Ured za razmatranje žalbi BiH je ocijenio suprotno Uputstvu za pripremu modela Tenderskog dokumenta i ponuda, imajući u vidu da je postupak javne nabavke strogo formalan postupak. Dalje je ocijenio da je ugovorni organ vršio izmjene Tenderskog

dokumenta u tački 13.3.1 i 13.3.2., a pri tome nije jasno da li je navedene izmjene objavio na portalu javnih nabavki kako bi svi zainteresirani ponuđači imali pristup tim izmjenama. Na taj način, po ocjeni tuženog, ugovorni organ je povrijedio odredbu člana 3. Zakona o javnim nabavkama BiH jer sve stranke nisu imale jednak tretman i pristup Tenderskom dokumentu.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, osporeno rješenje je doneseno pogrešnom primjenom materijalnog propisa na osnovu pogšreno utvrđenog činjeničnog stanja.

U skladu sa odredbama člana 3. Zakona javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14) Ugovorni organ dužan je da postupa transparentno, da se u postupku javne nabavke prema ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da osigura pravičnu i aktivnu konkurenciju, s ciljem najefikasnijeg korištenja javnih sredstava u vezi s predmetom nabavke i njegovom svrhom. U smislu člana 54. Zakona (*odjeljak Tenderska dokumentacija*) Ugovorni organ dužan je pripremiti tendersku dokumentaciju u skladu s odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima. U tenderskoj dokumentaciji ugovorni organ daje potpune informacije o uslovima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za učešće, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi.

U skladu sa odredbama člana 103. Zakona o javnim nabavkama u postupcima javne nabavke apsolutno bitne povrede zakona su one povrede o kojima Ured za razmatranje žalbi BiH vodi računa po službenoj dužnosti i koje mogu dovesti do poništenja postupka u potpunosti ili djelimično, a jedna od njih je i neusklađenost tenderske dokumentacije s ovim zakonom ili podzakonskim aktima, koja je dovela do nemogućnosti utvrđivanja osnovanosti žalbenih navoda ili koja je dovela do narušavanja osnovnih principa ovog zakona, odnosno nezakonite dodjele ugovora.

Dalje, postupak javne nabavke jeste strogo formalan postupak koji ima za cilj da se javna sredstva koriste na najefikasniji način, pri tome obaveza ugovornog organa je da omogući jednak tretman svim učesnicima postupka, bez bilo kakve diskriminacije svakog od učesnika. Zbog toga je i propisan oblik i sadržaj tenderske dokumentacije, koji u sebi sadrži i tehničke specifikacije roba i/ili usluga koje su predmet javne nabavke. To znači da kada nešto zahtijeva u tenderskoj dokumentaciji, ugovorni organ dužan je to ispoštovati, jer sve što je naveo u tenderskoj dokumentaciji je obavezno u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama BiH. Međutim, ponudu što se tiče forme, neprihvatljivom čini ako je propušteno da se uopšte dostavi određeni akt ili dokaz tražen Tenderskom dokumentacijom ali ne i određeni propust unutar dokumenta ako se iz sadržaja cjelokupne ponude jasno i nedvosmisleno može utvrditi da propust unutar dokumenta ne utiče na valjanost ponude. Iz tih razloga je i zakonodavac u odjeljku A. Poglavlja II. Provođenje postupka javne nabavke (Kvalifikacija kandidata i ponuđača), propisao postupak provjere kvalifikacije dobavljača, tehničke i profesionalne sposobnosti dobavljača, te ostale kriterije ocjene ponude te članom 68. Zakona o javnim nabavkama propisao razloge za odbacivanje ponude.

Pravilnim tumačenjem navedenih odredbi ovo vijeće cijeni da nije sporno da je u skladu sa Uputstvom za pripremu modela tenderskog dokumenta navedeno da se sve ispravljeni podacim u ponudu moraju biti potpisani i ovjereni ali navedena ispravka na strani 3, Obrasca Aneksa 2 u tački (b) 5.1 nije mogla dovesti u zabludu

The following are the names of the persons who have been elected to the office of Justice of the Peace for the year ending March 31st, 1908:

Name	District
A. J. Allen	1st
B. C. Baker	2nd
C. D. Carter	3rd
E. F. Evans	4th
G. H. Green	5th
I. K. King	6th
L. M. Lee	7th
N. O. Nelson	8th
P. Q. Quinn	9th
R. S. Smith	10th
T. U. Taylor	11th
V. W. White	12th
X. Y. Young	13th
Z. A. Adams	14th
B. C. Baker	15th
C. D. Carter	16th
E. F. Evans	17th
G. H. Green	18th
I. K. King	19th
L. M. Lee	20th
N. O. Nelson	21st
P. Q. Quinn	22nd
R. S. Smith	23rd
T. U. Taylor	24th
V. W. White	25th
X. Y. Young	26th
Z. A. Adams	27th
B. C. Baker	28th
C. D. Carter	29th
E. F. Evans	30th
G. H. Green	31st
I. K. King	32nd
L. M. Lee	33rd
N. O. Nelson	34th
P. Q. Quinn	35th
R. S. Smith	36th
T. U. Taylor	37th
V. W. White	38th
X. Y. Young	39th
Z. A. Adams	40th
B. C. Baker	41st
C. D. Carter	42nd
E. F. Evans	43rd
G. H. Green	44th
I. K. King	45th
L. M. Lee	46th
N. O. Nelson	47th
P. Q. Quinn	48th
R. S. Smith	49th
T. U. Taylor	50th
V. W. White	51st
X. Y. Young	52nd
Z. A. Adams	53rd
B. C. Baker	54th
C. D. Carter	55th
E. F. Evans	56th
G. H. Green	57th
I. K. King	58th
L. M. Lee	59th
N. O. Nelson	60th
P. Q. Quinn	61st
R. S. Smith	62nd
T. U. Taylor	63rd
V. W. White	64th
X. Y. Young	65th
Z. A. Adams	66th
B. C. Baker	67th
C. D. Carter	68th
E. F. Evans	69th
G. H. Green	70th
I. K. King	71st
L. M. Lee	72nd
N. O. Nelson	73rd
P. Q. Quinn	74th
R. S. Smith	75th
T. U. Taylor	76th
V. W. White	77th
X. Y. Young	78th
Z. A. Adams	79th
B. C. Baker	80th
C. D. Carter	81st
E. F. Evans	82nd
G. H. Green	83rd
I. K. King	84th
L. M. Lee	85th
N. O. Nelson	86th
P. Q. Quinn	87th
R. S. Smith	88th
T. U. Taylor	89th
V. W. White	90th
X. Y. Young	91st
Z. A. Adams	92nd
B. C. Baker	93rd
C. D. Carter	94th
E. F. Evans	95th
G. H. Green	96th
I. K. King	97th
L. M. Lee	98th
N. O. Nelson	99th
P. Q. Quinn	100th

ni ugovorni organ ni tuženog jer se navedena cijena bez i sa PDV-om kao i zbirno, ponavlja u ostatku ponude. Po ocjeni ovog vijeća, samo ovaj propust ponude se ne bi trebao prihvatati kao jedini razlog za odbacivanje ponude. Dakle, u ponudi tužitelja, kako se to osnovano ukazuje i tužbom, na strani 3, Aneks 2 Obrasca za cijenu ponude jeste napravljena greška u pisanju na način da je umjesto broja 595. prvobitno napisan iznos cijene ponude bez PDV-a 596.660,00KM, pa je iznos prepravljen na 595.660,00 KM. Međutim, logičkim tumačenjem gdje logika predstavlja pozitivan argument u korist uključnog pravnog pozitivizma i moralnih načela prava se nesporno može zaključiti da je navedena cijena 595.660,00KM koja sa PDV-om u iznosu 101.262,20KM zbrino predstavlja ukupnu cijenu za ugovor u iznosu od 696.922,20KM. Ovo također iz razloga jer u Aneksu 3, Obrasca za cijenu ponude na strani 49. jasno naveden isti iznos, odnosno zbir, kao i na strani 33. Nacrta ugovora.

Osnovano se tužbom ukazuje da u konkretnom slučaju tuženi nije pravilno utvrdio odlučne činjenice kojima se vodio prilikom donošenja pobijanog akta odnosno razloge za poništenje tenderskog dokumenta. Naime, ovo vijeće je izvršilo uvid u kompletan spis predmeta kao i web portal ugovornog organa Javna ustanova "Vode Srpske" te je ocijenilo da je ugovorni organ Tenderski dokument broj: 12/8.02-2-1756-1/18 od 16.03.2018.godine, odnosno izmjenu tenderskog dokumenta, objavio na svom portalu broj: 12/8.02.2-1756-4/18 od 02.04.2018. godine, sve u skladu sa rješenjem broj: 12/8.02.2.1756-4/18 od 02.04.2018.godine. Navedenu izmjenu, ugovorni organ je objavio i na portal javnih nabavki za što u spisu postoji dokaz, Izvještaj o preuzimanju izmijenjenije tenderske dokumentacije sa portal javnih nabavki broj: TD_IZM1-1086-1-2-14_18.zip. Dakle, ugovorni organ je objavio izmijenjene tačke 13.3.1 pod (1) i 13.3.2, Tenderskog dokumenta i to na način da izmjenu objavio na portal javnih nabavki i učinio je dostupnom svim ponuđačima. Također, iz Izvještaja Agencije za javne nabavke proizilazi i da su svi ponuđači koji su učestvovali u postupku preuzeli izmijenjeni tenderski dokument. Stoga ovo vijeće cijeni da obrazloženje osporenog rješenja u kojem tuženi navodi da izmjene tenderskog dokumenta nisu jasno vidljive i da nije omogućeno svim ponuđačima da učestvuju u postupku javne nabavke pa je to bio osnov za poništenje tenderskog dokumenta u smislu člana 3. i 103. Zakona o javnim nabavkama BiH nije doneseno pravilnom primjenom materijalnog propisa.

Zbog toga je ovo vijeće tužbu tužitelja uvažilo i predmet vratilo na osnovni postupak. U ponovnom postupku, tuženi će još jednom ispitati postojanje razloga za poništenje tenderskog dokumenta u konkretnom postupku i na osnovu utvrđenih činjenica donijeti novu, zakonitu odluku. Prilikom ponovnog odlučivanja o žalbenim razlozima ponuđača Mont gradnja, cijeneći upute iz ove presude, tuženi će novu odluku donijeti pravilnom primjenom Zakona o javnim nabavkama BiH koje će sadržavati sve što je propisano u odredbi člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02 do 53/16) odnosno razloge na osnovu kojih je donesena odluka, kratko obrazloženje, utvrđene činjenice i pravni propis.

U konačnici, tužbeni prigovor da žalitelj nije imao aktivu legitimaciju da izjavi žalbu nije osnovan. U skladu sa članom 97. Zakona o javnim nabavkama BiH, žalbu može podnijeti svaki privredni subjekt koji ima ili je imao interes za dodjelu ugovora o javnoj nabavi i koji učini vjerovatnim da je bila ili je u konkretnom postupku javne nabave mogla biti prouzrokovana šteta zbog postupanja ugovornog organa, a koje se

u žalbi navodi kao povreda ovoga Zakona i podzakonskih akata od strane ugovornog tijela u postupku javne nabavke. Dakle nije ni sporno da žalitelj ima pravni odnosno da je imao pravni interes za podnošenje žalbe, jednako kao i sam tužitelj.

U skladu s članom 61. Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), kako je tužba tužitelja uvažena, pripadaju mu i potraživani troškovi. Primjenom odredbe člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH, članom 4. i 5. stav 1. Zakona o sudskom taksama u postupku pred Sudom BiH ("Službeni glasnik BiH" broj 39/03) i tarifnim brojem 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata ("Službeni glasnik Republike Srpske broj 68/05). Sud je donio odluku o troškovima sudskog postupka koji se sastoji od troškova za sastav tužbe u iznosu od 600,00 KM, kao i iznos od 150,00 KM koji se odnosi na paušal 25%, PDV-a u iznosu od 127,00 KM i takse na tužbu u iznosu od 100,00 KM što ukupno iznosi 977,50 KM.

Slijedom navedenog, primjenom odredbe člana 34. stav 2. u vezi s članom 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, sud je donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Branimir Orašanin

